

عنوان مقاله:

اثر آموزش مهارت جرات مندی بر تعامل اجتماعی و پرخاشگری کارکنان اداره اوقاف شهرستان کهنوج

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تازه های روانشناسی تکاملی و تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

محمد لطفی - کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زرنند ایران

اعظم وزیری نسب - عضو هیئت علمی گروه روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زرنند-ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به منظور اثر آموزش مهارت جرات مندی بر تعامل اجتماعی و پرخاشگری کارکنان اداره اوقاف شهرستان کهنوج انجام پذیرفت. روش پژوهش حاضر با توجه به ماهیت، هدف و فرضیه های آن، نیمه آزمایشی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر تمامی کارکنان اداره اوقاف شهرستان کهنوج بودند که نمونه مورد مطالعه ۳۰ نفر از کارکنان اداره اوقاف شهرستان کهنوج بودند که بصورت نمونه گیری تصادفی انتخاب و در ۱۰ جلسه آموزش در دو ماه مورد آموزش مهارت های جرات مندی قرار گرفتند و به منظور گردآوری داده ها در این پژوهش از دوره های آموزشی و دو پرسشنامه تعامل اجتماعی و پرخاشگری استفاده شد. پایایی پرسشنامه ها به روش آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۹۱ و ۰/۷۷ محاسبه شد. برای تحلیل آماری داده ها از روش آزمون T برای مقایسه میانگین های گروه های آزمایش و گواه استفاده شد. فرضیه اول تحقیق به اثربخشی آموزش مهارت جرات مندی بر تعامل اجتماعی کارکنان اداره اوقاف شهرستان کهنوج متمرکز می باشد. بنابر نتایج پژوهش مشخص شد آموزش مهارت های جرات مندی میزان تعامل اجتماعی کارکنان اداره اوقاف شهرستان کهنوج را تحت تاثیر قرار داده است و احساس افراد نسبت به وضع تعامل اجتماعی و مشارکت اجتماعی آنها را بهبود می بخشد. نتایج تحلیل کواریانس نشان می دهد که بین گروه های گواه و آزمایش از لحاظ تعامل اجتماعی تفاوت معناداری وجود دارد. در فرضیه دوم مشخص شد که اجرای برنامه آموزشی مهارت های جرات مندی می تواند میزان پرخاشگری کارکنان اداره اوقاف شهرستان کهنوج را تحت تاثیر قرار دهد و موجب کنترل پرخاشگری کارکنان اداره اوقاف شهرستان کهنوج شده و سطح سلامت عمومی آنها را ارتقاء دهد.

کلمات کلیدی:

مهارت جرات مندی، تعامل اجتماعی، پرخاشگری، اداره اوقاف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1594119>

